

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 16ης Ιανουαρίου 2001

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-97/99 και T-99/99

Michael Chamier και Eoghan O'Hannrachain
κατά
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

«Υπάλληλοι - Θέση βαθμού Α 1 - Άρθρο 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ -
Ανακοίνωση κενής θέσεως - Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως -
Κατάχρηση εξουσίας»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα . . . . . II - 1

Αντικείμενο: Προσφυγή-αγωγή με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση των αποφάσεων του Κοινοβουλίου περί μη διορισμού των προσφευγόντων-εναγόντων στη θέση του γενικού διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως «Οικονομικά και δημοσιονομικός έλεγχος» καθώς και της αποφάσεως περί διορισμού άλλου υποψηφίου στην εν λόγω θέση και, αφετέρου, την καταβολή αποζημιώσεως.

Απόφαση: Οι προσφυγές-αγωγές απορρίπτονται. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι - Πρόσληψη - Διαδικασίες - Μετάβαση από τη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2 - Επιτρέπεται - Διακριτική ευχέρεια της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής να διευρύνει τις δυνατότητες των επιλογών της
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 29)

2. Υπάλληλοι - Κενή θέση - Συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων - Εξουσία εκτιμήσεως της διοικήσεως - Δικαστικός έλεγχος - Όρια - Θέση βαθμού Α 1 - Επιλογή μεταξύ των υποψηφίων - Επιλογή βάσει του συμφέροντος της υπηρεσίας
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 29)

3. Υπάλληλοι - Προσφυγή - Λόγοι - Κατάχρηση εξουσίας - Έννοια

1. Η χρησιμοποίηση του όρου «δυνατότητες» στο άρθρο 29 του ΚΥΚ σημαίνει σαφώς ότι η ΑΔΑ δεν είναι απολύτως υποχρεωμένη να προβαίνει στις ενέργειες που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, όπως η προαγωγή ή η μετάθεση εντός του οργάνου, αλλ' απλώς ότι είναι υποχρεωμένη να εξετάζει, σε κάθε περίπτωση, αν οι ενέργειες αυτές είναι ικανές να οδηγήσουν στον διορισμό προσώπου διαθέτοντος τα πλέον υψηλά προσόντα ικανότητας, αποδοτικότητας και ακεραιότητας. Επομένως, η ΑΔΑ δεν είναι υποχρεωμένη να ακολουθήσει, με την καθορισμένη σειρά, τα διάφορα στάδια διαδικασίας που απαριθμούνται στο άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ.

Η ΑΔΑ μπορεί επίσης να μεταβεί από τη διαδικασία πληρώσεως κενής θέσεως που έχει ξεκινήσει βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ στη διαδικασία βάσει της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, εφόσον δεν είναι υποχρεωμένη να συνεχίσει μια διαδικασία που έχει ξεκινήσει, αλλά διαθέτει διακριτική ευχέρεια να διευρύνει, προς το συμφέρον της υπηρεσίας, τις δυνατότητες των επιλογών της.

Η απόφαση εφαρμογής της διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ ενώ έχει ήδη ξεκινήσει η διαδικασία πληρώσεως κενής θέσεως δεν πρέπει να λαμβάνεται αναγκαστικά κατά τον χρόνο δημοσιεύσεως της ανακοινώσεως κενής θέσεως και δεν υπόκειται σε καμιά προϋπόθεση δημοσιεύσεως.

(βλ. σκέψεις 33 έως 36)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 29 Οκτωβρίου 1975, 81/74 έως 88/74, Marengo κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1975, σ. 391, σκέψεις 21 και 23· ΔΕΚ, 19 Μαΐου 1983, 289/81, Μαυροδης κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1983, σ. 1731, σκέψη 23· ΔΕΚ, 12 Δεκεμβρίου 1989, C-331/87, Έξαρχος κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1989, σ. 4185· ΠΕΚ, 14 Φεβρουαρίου 1990, T-38/89, Hochbaum κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-43, σκέψη 15· ΠΕΚ, 23 Φεβρουαρίου 1994, T-18/92 και T-68/92, Κούσιος κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. I-A-47 και II-171, σκέψη 98· ΠΕΚ, 22 Μαρτίου 1995, T-586/93, Κοτζώνης κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1995, σ. II-665, σκέψεις 43 και 44· ΠΕΚ, 11 Ιουνίου 1996, T-118/95, Anacoreta Correia κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. I-A-283 και II-835, σκέψη 34

2. Όσον αφορά την πλήρωση θέσεως βαθμού Α 1, η ΑΔΑ διαθέτει, στο πλαίσιο της συγκρίσεως των προσόντων των υποψηφίων για μια τέτοια θέση που συνεπάγεται μεγάλες ευθύνες και στο πλαίσιο της σταθμίσεως του συμφέροντος της υπηρεσίας, ευρεία εξουσία εκτιμήσεως. Η εκτίμηση αυτή δεν μπορεί να αμφισβητηθεί παρά μόνον σε περίπτωση προδήλου σφάλματος. Επιπλέον, η ΑΔΑ μπορεί νομίμως να προτιμήσει έναν υποψήφιο που διαθέτει προσόντα από έναν άλλο υποψήφιο που επίσης διαθέτει προσόντα για λόγους αναγομένους στο συμφέρον της υπηρεσίας.

Συναφώς, ο έλεγχος στον οποίο οφείλει να προβεί το Πρωτοδικείο δεν συνεπάγεται ότι μπορεί να προβεί σε αυτόνομη αξιολόγηση των προσόντων των υποψηφίων, πολύ λιγότερο δε ότι μπορεί να αντικαταστήσει την εκτίμηση της ΑΔΑ με τη δική του εκτίμηση για τα προσόντα αυτά. Συνεπώς, το Πρωτοδικείο εξετάζει αν, λαμβανομένων υπόψη των προϋποθέσεων που θέτει η προκήρυξη κενής θέσεως, η διοίκηση, αποφασίζοντας να προσλάβει έναν υποψήφιο αντί άλλου, κινήθηκε εντός λογικών ορίων και δεν έκανε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο.

(βλ. σκέψεις 77 έως 79)

Παραπομπή: προπαρατεθείσες αποφάσεις Κοιζώνης κατά ΟΚΕ, σκέψη 81, και Anacoreta Correia κατά Επιτροπής, σκέψη 75

3. Η έννοια της καταχρήσεως εξουσίας έχει καθορισμένο περιεχόμενο και αναφέρεται στο γεγονός ότι μια διοικητική αρχή έχει κάνει χρήση των εξουσιών της για σκοπό διάφορο εκείνου για τον οποίο της έχουν απονεμηθεί. Μια απόφαση έχει ληφθεί κατά κατάχρηση εξουσίας μόνον όταν, βάσει αντικειμενικών, κρισίμων και συγκλινουσών ενδείξεων, προκύπτει ότι έχει ληφθεί προς επίτευξη σκοπών άλλων από αυτούς που επικαλείται.

Συναφώς, μια δήλωση του αντιπροέδρου του Κοινοβουλίου από την οποία προκύπτει ότι ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου ήθελε να διορίσει τον ενδιαφερόμενο σε υψηλόβαθμη θέση και ότι, για τον σκοπό αυτό, είχε την πρόθεση να οργανώσει πολιτικές διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο του Γραφείου, δεν αποτελεί ένδειξη ότι το Γραφείο του Κοινοβουλίου έλαβε την απόφαση περί διορισμού συγκεκριμένου υποψηφίου στην επίμαχη θέση πριν από την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, καθότι η δήλωση αυτή δεν αποδεικνύει ότι οι προθέσεις του Προέδρου έγιναν πράξη και ότι, κατ' επέκταση, οι εν λόγω διαπραγματεύσεις διεξάχθηκαν πράγματι στο πλαίσιο του Γραφείου.

Δεν αποτελεί επίσης ένδειξη για το ίδιο ζήτημα η δήλωση με την οποία κοσμήτορας του Κοινοβουλίου περιορίζεται να εκθέσει τα όσα του ανέφεραν μέλη του Κοινοβουλίου και στα οποία στηρίχθηκε για να θεωρήσει ότι η απόφαση περί διορισμού του ενδιαφερομένου ελήφθη πριν από τις συνεδριάσεις του Γραφείου που κατέληξαν στον διορισμό του στην επίμαχη θέση. Η δήλωση αυτή, η οποία περιέχει έκθεση των πραγματικών περιστατικών που αναφέρθηκαν στον εν λόγω κοσμήτορα πριν από τις σχετικές συνεδριάσεις του Γραφείου καθώς και την επιβεβαίωση της συμμετοχής του σε αυτές, δεν αποδεικνύει ότι η διαδικασία διορισμού που εφάρμοσε το Γραφείο ήταν πλημμελής και ότι τα μέλη του Γραφείου είχαν εκ των προτέρων συμφωνήσει τον διορισμό του ενδιαφερομένου. Οι φήμες σχετικά με τη διεξαγωγή της διαδικασίας δεν αρκούν για να αποδείξουν ότι το Γραφείο αποφάσισε τον διορισμό του ενδιαφερομένου πριν από την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, καθότι το Γραφείο εξέτασε πράγματι τα προσόντα όλων των υποψηφίων.

(βλ. σκέψεις 104, 109, 111 και 112)

Παραπομπή: προπαρατεθείσα απόφαση Anacoreta Correia κατά Επιτροπής, σκέψη 25· ΠΕΚ, 6 Ιουλίου 1999, Séché κατά Επιτροπής, T-112/96 και T-115/96, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-115 και II-623, σκέψη 139